

Gabija Jurkėnaitė

Iki studijų ir dabar esu jaunimo politikos fanatikė. Būdamą įvairių jaunimo organizacijų nare, turėdamą savo kelis didžiulius jaunimo projektus (vienas iš jų yra Jaunimo piknikas), kuruodama kelias komandas, buvusi jaunimo reikalų tarybos kėdėje, organizuodama moksleivių stovyklas, jau turėjau tikrai daug patirties.

Studijose mokantis psichologijos, komunikacijos, organizacijų vadybos, duomenų analizės, kaitos veiksnius ir procesus, Lietuvos teisinės sistemos, užimtumo ir vietos socialinę politikos ir dar daug kitų jaunimo politikai svarbių sričių, užaugau aš ir smarkiai išaugo mano kuruojami projektai. Iki stojimų rezultatų visada žinojau, kur studijuosiu. Ne, tai nebuvo, VU Socialinės politikos programa, bet žinot, kaip sako „reiškia taip turėjo būti“ arba „likimas“. Dabar neįsivaizduoju savęs kitoje studijų programoje. Šiuo metu jaunimo politikos žinias gilinu atliekant praktiką Jaunimo reikalų departamente prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos. Kaip atrodo praktika? Tikrai ne kavos darymas, jautiesi lyg pilnavertis komandos narys ir atlieki savo srities darbus – giliniesi ir analizuoji jaunimo regioninę politiką.

Esant ketvirtame kurse dažnai save palyginu, kokia buvau pirmame arba dar gimnazijoje ir jaučiu, kaip užplūsta toks pats jausmas, kaip skaitant savo senus „Facebook“ *postus*. Universitetas ir studijos pakeičia ne tik laisvalaikį, aplinką, bet elgesį ir mąstymą. Taip, didelę įtaką daro studijuojami dalykai, bet dar didesnį pokytį iššaukia jaučiama visapusė pagarba, didinga VU Filosofijos fakulteto, didžiojo kiemelio ar bibliotekos aplinka ir draugystės, kurios užsimezga studijų metu.